

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA, ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași, tel/fax: 0232 211 273,
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602, 0761 621 994, redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Programe gratuite pentru copii, elevi, studenți și tineri organizate în parohia noastră

Adresăm tuturor copiilor, elevilor, studenților, tinerilor, precum și tuturor persoanelor interesate, indiferent de vârstă, invitația de a se înscrie la următoarele activități:

• CLUB DE ȘAH

• COR DE TINERET „PSALM” IN CADRUL CURSULUI GRATUIT DE INTERPRETARE A MUZICII RELIGIOASE CORALE

• MEDITAȚII la matematică, limba română pentru elevi de gimnaziu și liceu

• CURSURI gratuite de LIMBA ENGLEZĂ,

Condiții de înscriere și detalii:

• www.parohiatomacozma.ro
• tel. 0741 706 602 sau 0761 621 994
• e-mail/id messenger: redactor_sef@yahoo.com

BIBLIOTECA PAROHIALĂ

*Delectează-te cu o carte nouă!
Citește și informează-te !*

Prin Biblioteca Parohială vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:

Duminică, între orele 11.00-12.00, 1
a Căsuța filantropică

Persoane de contact:

*Alexandra Popa, tel. 0720 606 820,
petite_sourire@yahoo.com

*Irina Dănilă, tel. 0742 344 024,
irina_danila93@yahoo.com

Tipografia Croma Line, Adresa: STR. SOCOLA, Nr. 51-53
tipografii, materiale publicitare, producție
croma.line@yahoo.com, 0728 101 081

Slujbe liturgice și manifestări religioase în această săptămână

◆ **Duminică, ora 18.00**, Paraclisul Maicii Domnului. Acest Paraclis se recomandă a fi citit și de către fiecare creștin, în cadrul rugăciunii personale, în momente de înfruntare a sufletului și la vreme de nevoie.

◆ **Marti, 26 octombrie**, își serbează Hramul și una dintre cele mai importante mănăstiri din județul Iași, anume **Mănăstirea Stavnic din comuna Voinești, județul Iași**, al cărei stareț este Arhim. Amfian Răgoșcă, prieten și colaborator drag al parohiei noastre. Cu frățescă dragoste și bucurie în suflet, vă invităm să luați parte la Slujba de Priveghere de **luni, ora 18.00**, și la Sfânta Liturghie care va începe marți la ora 9.30.

◆ **Marti, 26 octombrie**, vom săvârși și în biserica noastră Slujba Utreniei și a Sfintei Liturghii începând cu ora 8.00

◆ **Marti, 27 octombrie**, este cinstit **Cuviosul Dimitrie cel Nou**, ale cărui moaște se află la Patriarhia Română. Sărbătoarea Sfântului Cuvios Părinte Dimitrie Basarabov reprezintă un moment de prăznuire și bucurie deosebită pentru Catedrala Patriarhală din București. În fiecare an, sute de mii de credincioși din București, din împrejurimi, dar și din întreaga țară sau străinătate își îndreaptă pașii spre Dealul Patriarhiei pentru a se ruga și a-și pleca genunchii la racla cu moaștele acestui sfânt, care a fost proclamat în timpul Mitropolitului Filaret al II-lea, ca patron și ocrotitor al Bucureștilor.

Anul acesta, strălucirea hramului Catedralei Patriarhale este sporită de aducerea la București a Cinstitului Lemn al Sfintei Cruci, de către o delegație a Sfântului Sinod al Bisericii Greciei, condusa de Înaltpreasfințitul Pavlos, Mitropolit de Drama.

În ziua de 27 octombrie, la prăznuirea Cuviosului Dimitrie cel Nou va sluji alături de Preafericitul Părinte Patriarh Daniel Sanctitatea Sa Bartolomeu, Arhiepiscopul Constantinopolului-Noua Romă și Patriarh Ecumenic, invitat special al Bisericii Ortodoxe Române și al Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, pentru prima dată în timpul păstoririi Sale ca Întâistător al Bisericii Ortodoxe Române.

◆ **Vinerea, ora 18.00** - Taina Sfântului Maslu

Îndemnăm pe creștinii noștri să participe în număr cât mai mare la această Sfântă Taină, știută fiind importanța deosebită pe care o are. Această slujbă este folosită de toți creștinii încercați de boală trupească sau sufletească, de necazuri sau supărări, dăruindu-ne nouă tuturor, prin Harul lui Dumnezeu, tămăduire trupului și iertare sufletului.

◆ **Sâmbăta, ora 18.00** - Slujba Vecerniei

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a douăzeci și treia după Rusalii

Marți, 26 octombrie: Sf. M. Mc. Dimitrie, Izvorătorul de mir

Grafică realizată de Paula Neagu

Evangelia duminicii
Vindecarea demonizatului din ținutul Gherghesenilor
(Luca VIII, 26-39)

26. Și au ajuns cu corabia în ținutul Gherghesenilor, care este în fața Galileii.

27. Și ieșind pe uscat, L-a întâmpinat un bărbat din cetate, care avea demon și care de multă vreme nu mai punea haină pe el și în casă nu mai locuia, ci prin morminte.

28. Și văzând pe Iisus, strigând, a căzut înaintea Lui și cu glas mare a zis: Ce ai cu mine, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu Celui Preaînalt? Rogu-Te, nu mă chinui.

29. Căci porunca duhului necurat să iasă din om, pentru că de mulți ani îl stăpâna, și era legat în lanțuri și în obezi, păzindu-l, dar el, sfărâmand legăturile, era mânat de demon, în pustie.

30. Și l-a întrebat Iisus, zicând: Care-ți este numele? Iar el a zis: Legiune. Căci demoni mulți intraseră în el.

31. Și-L rugau pe El să nu le poruncească să meargă în adânc.

32. Și era acolo o turmă mare de porci, care pășteau pe munte. Și L-au rugat să le îngăduie să intre în ei; și le-a îngăduit.

33. Și, ieșind demonii din om, au intrat în porci, iar turma s-a aruncat de pe țârm în lac și s-a înecat.

34. Iar păzitorii văzând ce s-a întâmplat, au fugit și au vestit în cetate și prin sate.

35. Și au ieșit să vadă ce s-a întâmplat și au venit la Iisus și au găsit pe omul din care ieșiseră demonii, îmbrăcat și întreg la minte, șezând jos, la picioarele lui Iisus și s-au înfricoșat.

36. Și cei ce văzuseră le-au spus cum a fost izbăvit demonizat.

37. Și L-a rugat pe El toată mulțimea din ținutul Gherghesenilor să plece de la ei, căci erau cuprinși de frică mare. Iar El, intrând în corabie, S-a înapoiat.

38. Iar bărbatul din care ieșiseră demonii îl ruga să rămână cu El. Iisus însă i-a dat drumul zicând:

39. Întoarce-te în casa ta și spune cât bine ți-a făcut în Dumnezeu. Și a plecat, vestind în toată cetatea câte îi făcuse Iisus.

Mucenicul Dimitrie - credință neștrămutată și mărturisire ziditoare

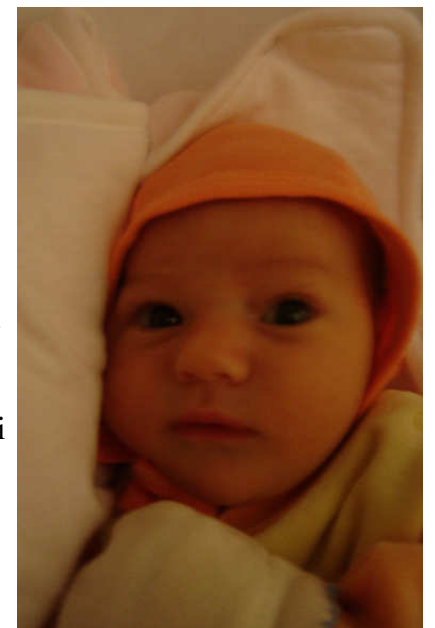
Sfântul Mare Mucenic Dimitrie a trăit într-o perioadă în care religia creștină era persecutată. Nouă celor de astăzi ni s-ar părea ciudat, de ce anume să fie persecutată credința, ceea ce omul simte și trăiește în intimitatea lui. Creștinismul dintru începuturi a fost prigonit pentru că părea a aduce o schimbare radicală lumii. Lucrul acesta s-a petrecut și se petrece în mod real, dar în intimitatea sufletului omului și nu atât în ordinea socială văzută. Deși schimbarea din interior a omului, a fiecăruia dintre noi, poate aduce o semnificativă îmbunătățire a relațiilor dintre oameni și sigur, o îmbunătățire a contextului vieții sociale în ansamblul său.

(continuare în pagina a 2-a)

La mulți ani, Teodora!

Transmitem cele mai frumoase gânduri P.C.

Părinte Mihai Mărgineanu, Doamnei preotese Gabriela, cărora Dumnezeu le-a binecuvântat familia, **luni, 18 octombrie a.c.** cu o frumoasă nepoțică, Teodora. Aceleași gânduri bune și urări de sănătate, transmitem părinților micuței, Constantina și Ionuț Sandu.

„Ce ai cu mine, Iisuse ?”

**Mucenicul Dimitrie - credință
 neștrămutată și mărturisire ziditoare**
(continuare din prima pagină)

Pentru ce erau persecutați creștinii, prin chinuri cumplite ? Pentru că apărau cu statornicie credința și nu vroiau să se lepede. Iată, un astfel de exemplu este și Sfântul Dimitrie care s-a născut într-o familie nobiliară de creștini, pe la jumătatea veacului al III-lea și a deprins încă din familie toate aspectele sfinte ale vieții creștine. Vedeți, poate de acolo s-a păstrat acest caracter de taină a predaniei credinței de la părinții la copii. Întotdeauna părinții își învață copiii într-un mod tainic credința, le explică de multe ori în șoaptă: “iată așa... nu fă aceea că este păcat”. Acest mod liniștit și interiorizat de prezentare a credinței își are rădăcina în acea perioadă cumplită a persecuțiilor, când nu era voie să se pomenească numele lui Hristos, când nu era voie să se manifeste în public credința creștină. Și astfel, creștinii se rugau în catacombe, în biserici pe sub pământ, se adunau la ceas de rugăciune prin păduri, în locuri izolate, pentru a se ruga împreună și a-și aduce aminte că se află în ziua sfântă a Domnului, adică Duminică.

Încă din copilărie, Sfântul Dimitrie a deprins credința creștină, care avea pentru el mai cu seamă două imagini concrete: icoana Maicii Domnului și icoana Mântuitorului Iisus Hristos, pe care părinții le țineau la loc ascuns în casa lor, icoane pe care însă, din când în când, la ceas de seară le scoteau pentru a rosti înaintea lor rugăciuni către Dumnezeu. Tatăl Sfântului Dimitrie era guvernator roman al cetății Tesalonicului. În această calitate, totuși el îi ocrotea, chiar dacă nu în mod public, pe creștini. Pentru această atitudine a sa ocrotitoare și tolerantă, un persecutor păgân avea să îl omoare, când Sfântul Dimitrie era încă adolescent.

După moartea tatălui său care se bucura de o apreciere deosebită, pentru demnitatea și onoarea familiei, dar și pentru calitățile sale deosebite și modul frumos de a viețui pe care l-a arătat, Dimitrie a fost ales și desemnat el urmaș al tatălui său în cărmuirea cetății Tesalonicului. Priceput administrator și bun strateg în ceea ce privește lupta, Sfântul Dimitrie s-a impus mai cu seamă prin acea purtare de grijă față de creștini. El a suprimat orice persecuție.

Avea să vină și pentru el vreme de încercare, când Împăratul Maxențiu, întors dintr-o incursiune războinică, vine în cetatea Tesalonicului și cere lui Dimitrie să organizeze un cult pentru împărat, în care cetatea toată să i se închine ca lui Dumnezeu. Sfântul Dimitrie atunci și-a mărturisit încă o dată supunerea și ascultarea față de autoritate, dar i-a atras atenția împăratului că nu se poate ca împăratului să i se slujească ca lui Dumnezeu, că nu se pot amesteca cele

sfinte cu cele trecătoare și, de multe ori, vinovate și păcătoase ale lumii acesteia. La început a stărnit mânia împăratului, apoi a fost luat cu vorbă bună, dar văzându-se statornicia lui Dimitrie, în scurtă vreme s-a trecut la represalii: Sfântul a fost coborât din toate demnitățile și întemnițat. Dar acolo în temniță, s-a impus, chiar și în fața paznicilor, prin rugăciunea statornică. Era respectat chiar și acolo, pentru rugăciune și modul demn de a trăi creștinește.

Ce a urmat după coborârea din funcție a lui Dimitrie, nu-i greu de imaginat: o persecuție fără seamăn a creștinilor. Astfel încât, un ostaș celebru Lie, care făcea parte și din garda personală a împăratului, își arăta măiestria prin numărul de creștini pe care îi putea ucide într-un timp foarte scurt. În fața acestui masacu, un tânăr ostaș Nestor s-a dus în temniță la Sfântul Dimitrie, cerându-i să se roage pentru el în vederea înfruntării prigonitorului. Și Sfântul Dimitrie i-a spus: *Mă voi ruga pentru tine și pe Lie vei birui, dar și pe Hristos vei mărturisi.* Într-adevăr, tânărul Nestor, precum David în fața lui Goliat a câștigat o luptă în care nu avea nici o șansă de a izbândi, doar că moartea lui Lie a adus mânie și tulburare pentru împărat, care a trimis atunci și a ucis prin tăierea capului și pe Nestor și pe Dimitrie.

Cert este că în locul acela, după înmormântarea Sfântului Dimitrie, a început să izvorască mir binemirositor și tămăduitor. Creștinii l-au valorificat multă vreme și pe locul acela, după ce creștinismul a dobândit libertatea de a se manifesta, s-a construit o biserică impunătoare, una dintre cele mai frumoase din cetatea Tasalonicului, ce dăinuie și astăzi, adăpostind moaștele sfântului.

Cercetând martirul Sfântului Dimitrie, cu siguranță ne vom încredința că martirajul nu a ținut de orgolii, de ambiții sau de dorința de a arăta o performanță personală, ci martirajul a fost expresia cea mai autentică a trăirii profunde a credinței. Nouă celor de astăzi nu cere nimeni să ne lepădăm de credință, dar suntem presați la tot pasul de a abandona credința. Dacă ne gândim la câte “oferte” ne sunt puse înainte pentru a nu mai merge la Sfânta Liturghie, pentru a nu te mai ruga, la care se adaugă și conveniențele în care ne complacem în viața de fiecare zi, cu siguranță vom descoperi cât este de important să păstrăm statornică credința, dar nu numai în planul acesta ideologic. Pentru că, pentru noi cei de astăzi, care știm să rotim bine cuvintele, credința a devenit o chestiune de dialoguri, dezbateri, manifestări culturale și mai puțin de trăire autentică concretă. Noi suntem chemați prin viața noastră, prin modul cum înțelegem să trăim credința să ne oferim prin viață concretă creștină pildă urmașilor noștri, care la vremea lor ne vor pomeni în rugăciunile lor și vom rămâne în memorie ca cei pe care se fundamentează demnitatea generațiilor următoare.

Pr. Mihai Mărgineanu

Duminica de astăzi, prin evanghelia care s-a citit, ne pune în față una dintre vindecările pe care Iisus Hristos le face unui om care, probabil, se considera pe sine sănătos. Era un om posedat de diavol. Deși puterile sale trupesti și capacitățile sale umane erau integre, cu toate acestea, prin comportamentul său deviant, omul acesta nu se încadra în normalitate.

Ce am putea înțelege din imaginea acestui personaj ? - Cât de ușor putem defini ca normalitate, ca stare de sănătate, boala noastră sufletească ! Într-atât se complăcea ca posedat de diavol încât se revoltă tocmai împotriva celui care voia să-i facă binele, să-l vindece: „Ce ai cu mine... ?” - E o întrebare intrată în dialogul cotidian, care alături de afirmația „*știu eu ce fac !*”, pot duce la ruina sufletului. Orice revoltă împotriva unui sfat sau a unui sfătuitor constituie un indiciu că nu știi de fapt ce se petrece cu mine. Iar când sfătuitorul mai are și dreptate, iar eu, din orgoliu, refuz să-l accept, e semn de boală gravă sufletească. Ori de câte ori lipsește Dumnezeu din inima și conștiința omului, locul nu rămâne gol. Nu există loc gol sau indiferent în lumea aceasta. Unde lipsește Dumnezeu, imediat se „completează” cu lucrarea celui rău. Astfel încât, pe bună dreptate, trebuie să definim răul, nu ca pe ceva împotriva binelui sau a lui Dumnezeu, așa cum de multe ori stăruie în mentalitatea noastră, ci *răul înseamnă pur și simplu absența binelui.*

Încă un lucru, foarte important, vedem că viața noastră spirituală trebuie să fie dinamică. Cum te-ai oprit din urcușul duhovnicesc, din stăruința și străduința de a face binele, fie din comoditate, fie din autosuficiență, imediat urmează prăbușirea. Nu există loc static, ori urci, ori cobori. Hristos condamnă pe cei care și-au ascuns talantul și feliția pe aceia care au preferat să riște ceea ce primiseră pentru a câștiga mai mult. Nu poți să nu riști, atunci când dorești să faci binele.

Mai mult decât atât, după cum viața spirituală care ne apropie de Dumnezeu are o dinamică a sa, tot așa și căderea noastră are o dinamică. Cu cât vei face răul, cu atât se va produce o mișcare accelerată în rău. Faci o faptă minusculă negativă și te trezești și judecând fals, te raportezi la păcat: “Ei și ce, alții sunt mai păcătoși, ce așa mare păcat am făcut eu, că doar nu am omorât un om !”. Raționamente de tipul acesta nu ne aparțin. Omul din evanghelia de astăzi, ne pune în față trista postură în care putem ajunge, dacă nu chiar am ajuns fiecare dintre noi, aceea de a judeca pe Dumnezeu: “ce ai cu mine, Doamne!”. Iată, așadar, cum omul acesta stăpânit de diavol, ne poate arăta cum ajungem în situația extremă a înstrăinării de Dumnezeu. Indiferența față de cele religioase, negarea existenței lui Dumnezeu, revolta, osândirea, hula, înjurăturile împotriva lui Dumnezeu sunt tot atâtea expresii ale omului posedat de diavol, forme ale necredinței, care ne coboară chiar mai jos de diavoli.

Pr. M. M.

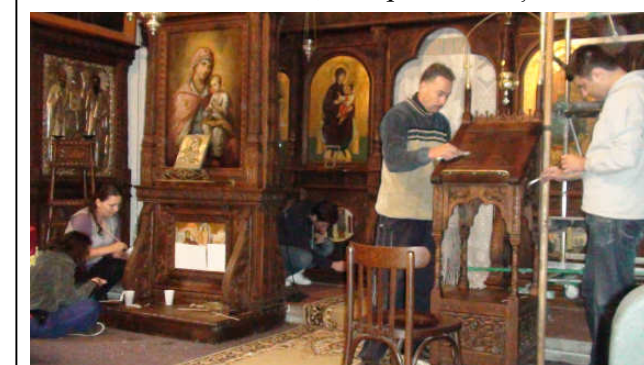
Cronică parohială
Catapeteasma bisericii noastre a dobândit o nouă înfățișare

În această săptămână, prin bunăvoința domnișoarei prof. Octaviana Marinceș, și cu sprijinul și participarea unei echipe entuziaste de studenți și asistenți restauratori, s-a executat curățarea catapetesmei a cărei imagine era mult

alterată, atât din cauza fumului de lumânări, cât și din cauza lucrărilor efectuate în ultimii ani.

Relativ recentă, catapeteasma și cele câteva

strane de icoane în imediata vecinătate au fost realizate în jurul anului 1980 de către sculptorul Ioan Constantinescu. Și, deși este vorba de o pictură robustă, totuși aceste lucrări erau foarte necesare.

(vom reveni cu detalii)

Oaspeți dragi la biserica noastră

În aceste zile au poposit la biserica noastră și Maria Tereza Candian, Directorul Institutului Secular al Sfintei Tereza a Pruncului Iisus din Lugano, Elveția și părintele Giuseppe Albisetti, paroh al parohiei Salorino din Cantonul Ticino. Vizitând biserica, au fost impresionați de finalizarea lucrărilor și au manifestat toată deschiderea pentru a stimula interesul altor pelerini din Occident pentru a veni să admire picturile din interiorul bisericii noastre, realizate de pictorul venețian Gioavanni Schiavoni.

Cronicar